

1.) Az Innovációs és Technológiai Minisztérium tiszteletben tartja az Alaptörvényben biztosított bírói függetlenséget és a hatalom megosztásának elvét, amelyre tekintettel az adott egyedi ügyben az indítványozó által a Győri Törvényszék 11.K.700.853/2020/11. számú ítélete kapcsán megjelölt alapjogsérelem tekintetében nem, csupán az az indítványban vélelmezett alaptörvény-ellenes jogszabályhelyekkel összefüggésben fejtjük ki az álláspontunkat.

Általánosságban érdemes megjegyezni, hogy az indítvány anélkül állítja több Kormányrendelet és egy miniszteri szintű GKM rendelet alaptörvény-ellenességét, hogy levezetné, az indítványban citált jogszabályi helyek miképpen sértik az indítványozó Alaptörvényben deklarált egyes jogait.

Az indítványból hiányzik az érvelés arra vonatkozóan, hogy a 284/2018. (XI. 21.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdése, mely szerint a „*Kormány a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 18. § (8) bekezdése szerinti vizsgaközponti feladatok ellátására 2019. január 1. napjától a KAV Közlekedési Alkalmassági és Vizsgaközpont Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaságot jelöli ki*”, valamint a Korm.rendelet 2.§ (2) bekezdésének a) pontja, mely szerint a „*vizsgaközpont végzi a közúti járművezetők vizsgáztatását, utánpótlását és képzésfelügyeletét*” milyen alapon sérti az indítványozó tisztességes eljárásához [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bek.] és jogorvoslathoz való [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bek.] alapvető jogait.

Szintén nem derül ki az indítványból, hogy a GKM rendelet 15. § (6) bekezdésének alkalmazása, mely alapján a „*vizsgaközpont érvényteleníti azt a vizsgát, amelyet a vizsgázó a vizsgaközpont félrevezetésével, hamis adatok közlésével, jogszabályban meghatározott feltételek hiányában vagy a vizsgáztatás szabályainak megsértésével tett le*”, mennyiben okozott alapjogsérelmet az indítványozónak. Mindez felmerül a 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet 36. § (3) bekezdés e) pontjának esetében is.

Az indítványban és az indítvány kiegészítésben a tényállás ismertetéséből és a pertörténetből világosan kiderül, hogy a Győr-Moson Sopron Megyei Kormányhivatalhoz, mint másodfokon eljárós hatósághoz történő fellebbezéssel, majd a Győri Törvényszékhez benyújtott, a közigazgatási hatósági határozat bírósági felülvizsgálatára irányuló kérelemmel az ügyféli minőségben eljáró indítványozó éppen a jogorvoslathoz való jogát gyakorolta. Maga az indítvány szerint is a Győr-Moson Sopron Megyei Kormányhivatal a fellebbezést, a Győri Törvényszék pedig a felülvizsgálatra irányuló kérelmet is érdemben, hatósági határozatban, illetve ítéletben elbírálta.

Mindezekből következően álláspontom szerint az Abtv. és az Alkotmánybíróság Ügyrendje alapján az indítvány visszautasításának lehet helye.

2.) Az indítvány többek között a **326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet 36. § (3) bekezdés e) pontjának, valamint a GKM rendelet 15. § (6) bekezdése** alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. A szabályozási környezet megfelelő bemutatása érdekében indokolt áttekinteni a **sérelmezett rendelkezésekkel és az indítvánnyal érintett üggyel összefüggő további jogszabályi rendelkezéseket.**

A vezetői engedély kiadására, cseréjére és pótlására vonatkozó, a 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet által meghatározott közlekedési igazgatási rendelkezések jelentős része az Európai Parlament és a Tanács vezetői engedélyekről szóló 2006/126/EK Irányelvének (a továbbiakban: Irányelv) átültetését szolgálja. Az Irányelv egyszerre kívánja támogatni a közúti közlekedésbiztonság javítását, valamint azon személyek szabad mozgását, akik a vezetői engedélyt kiállító tagállamtól eltérő tagállamban telepednek le, ugyanakkor vissza akarja szorítani a „vezetői engedély turizmus” jelenségét.

E célok elérésének támogatása érdekében az Irányelv harmonizálta többek között a vezetői engedély okmány adattartalmát, megjelenését, egységes szabályokat vezetett be a vezetői engedély kategóriákra vonatkozóan, minimumkövetelményeket vezetett be a járművezetői vizsgák tartalmára, a szellemi és fizikai alkalmasságra és a vizsgabiztosokra vonatkozóan. Ezen túlmenően az Irányelv több kötelező érvényű alapelvet és rendelkezést is rögzített, amelyeket a tagállamoknak a vezetői engedély kiadása és egy másik tagállamban kiadott vezetői engedély cseréje során be kell tartaniuk.

Az indítvány szempontjából kiemelt jelentőségű elv az Irányelv 7. cikk (5) bekezdésében megfogalmazott „egy személy egy okmány” elve, amely szerint:

- „a) Senki nem rendelkezhet egynél több vezetői engedéllyel.*
- b) A tagállam megtagadja a vezetői engedély kiállítását, amennyiben megállapítja, hogy a kérelmező már rendelkezik vezetői engedéllyel.*
- c) A tagállamok megteszik a b) pont szerinti szükséges intézkedéseket. Amennyiben alapos a gyanú, hogy a kérelmező már rendelkezik másik vezetői engedéllyel, a vezetői engedély kiállításához, pótlásához, megújításához vagy cseréjéhez ellenőrzést kell végezni a többi tagállamnál.*
- d) A b) pont szerinti ellenőrzések megkönnyítése érdekében a tagállamok igénybe veszik a vezetői engedélyek európai uniós hálózatát, amint e hálózat működőképes lesz.*

A vezetői engedélyt kiállító tagállamok – a 2. cikk sérelme nélkül – kellő körültekintéssel járnak el annak biztosítása érdekében, hogy az adott személy megfeleljen az e cikk (1) bekezdésében megállapított követelményeknek, és nemzeti rendelkezéseiket alkalmazzák a járművezetési jogosultság megszüntetésére, illetve visszavonására, amennyiben megállapításra kerül, hogy a vezetői engedélyt a követelményeknek való megfelelés nélkül állították ki.”

Ezzel összefüggésben a 15. cikk (1) bekezdése előírja, hogy:

„A tagállamok segítik egymást ezen irányelv végrehajtásában, és információcserét folytatnak az általuk kiállított, lecserélt, pótoltt, megújított vagy visszavont vezetői engedélyekről. Igénybe veszik a vezetői engedélyek e célból létrehozott uniós hálózatát, amint e hálózat működőképes lesz.”

A hivatkozott uniós hálózat a Vezetői Engedélyek Európai Uniós Hálózata (Réseau de Permis de Conduire - RESPER), amelyen keresztül Magyarország más tagállamok vezetői engedély nyilvántartásaiból kérdezhet le adatokat.

Szintén alapvető fontosságú az Irányelv 11. cikk (4) bekezdésének rendelkezése, miszerint:

„A tagállam megtagadja a vezetői engedély kiállítását azon kérelmezőnek, akinek a vezetői engedélyét egy másik tagállamban korlátozták, felfüggesztették vagy visszavonták.

A tagállam megtagadja egy másik tagállam által olyan személy részére kiállított vezetői engedély érvényességének elismerését, akinek a vezetői engedélyét az előbbi állam területén korlátozták, felfüggesztették vagy visszavonták.”

Az Irányelv fenti rendelkezéseit többek között a 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet ültette át a hazai jogrendbe. Ennek megfelelően a 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet 19. § (6) bekezdése szerint *„A közlekedési igazgatási hatóság a Nyilvántartó útján megkeresi a más EGT-állam hatóságát, ha a magyar vezetői engedély kiállítására, cseréjére, pótlására irányuló eljárás során kétség merül fel a benyújtott vezetői engedély valóságával vagy az ügyfél vezetési jogosultságával kapcsolatban.”*

Abban az esetben pedig, ha a RESPER-en keresztül beszerzett adatok szerint igazolást nyer az eljáró hatóságban felmerült kétség, akkor a Korm. rendelet 19. § (7) bekezdés szerint *„A közlekedési igazgatási hatóság megtagadja a vezetői engedély kiállítását azon kérelmezőnek, akinek a vezetői engedélyét egy másik tagállamban korlátozták, érvénytelenítették, visszavonták vagy a vezetési jogosultságát felfüggesztették.”*

Ezen túlmenően a 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet 23. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy *„Az engedély jogosítottja egyidejűleg csak egy vezetői engedéllyel rendelkezik. A közlekedési igazgatási hatóság megtagadja a vezetői engedély kiállítását vagy a már kiadott vezetői engedélyt visszavonja, ha megállapítja, hogy a járművezető már rendelkezik vagy a kérelem benyújtásakor már rendelkezett külföldi hatóság által kiadott vezetői engedéllyel.”*

Az Irányelv fenti rendelkezéseinek végrehajtását is szolgálja az a nyilatkozat, amelyet az ügyfélnek kellett tennie a vizsgára jelentkezéskor, valamint, hogy valótlan tartalmú nyilatkozat tétele esetén a GKM rendelet 15. § (6) bekezdése alapján a vizsgaközpont érvényteleníti a vizsgát.

Az indítvány alapján a konkrét ügy tekintetében rögzíthető, hogy az eljáró elsőfokú közlekedési igazgatási hatóság az ügyfél vezetői engedély kiállítására irányuló kérelmének benyújtásakor felmerült kétség alapján kezdeményezte az ügyfél adatainak lekérdezését a RESPER-en keresztül. A kapott válasz szerint az ügyfél kettő tagállamban is rendelkezett korábban kiadott vezetői engedéllyel, amelyeket a kiadó tagállamok hatóságai visszavontak. Ezt követően a közlekedési igazgatási hatóság a 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet 19. § (7) és 23. § (2) bekezdésére hivatkozva elutasította az ügyfél vezetői engedély kiadására irányuló kérelmét. Az indítvány szerint a Belügyminisztérium tájékoztatása alapján a Közlekedési és Alkalmassági Vizsgaközpont NKft. (a továbbiakban: KAV) érvénytelenítette az ügyfél valamennyi járművezetői vizsgáját. A KAV döntését azzal indokolta, hogy az ügyfél megtévesztette a vizsgaközpontot akkor, amikor a vizsgára jelentkezéskor elhallgatta, hogy korábban rendelkezett német és olasz vezetői engedéllyel is, amelyeket az eljáró külföldi hatóságok visszavontak, és ezzel valótlan tartalmú nyilatkozatot tett. A KAV döntését megküldte az első fokozatú közlekedési igazgatási hatóságnak, amely a korábbi döntését módosította és hivatkozott a Korm. rendelet 13. §-ra, miszerint az ügyfél nem teljesítette a vezetői engedély kiadásához szükséges feltételeket, tekintettel arra, hogy nem

tényekről, amelyekre figyelemmel a vizsga érvénytelenítése indokolt, amely tény a közlekedési igazgatási hatósági eljárásban figyelembe veendő, az megítélésünk szerint nem sérthette a visszamenőleges hatály tilalmát.

Megjegyzendő, hogy abban az esetben, ha a KAV-nak nem lenne lehetősége az ilyen valótlan, megtévesztő nyilatkozatok alapján szerzett vizsga érvénytelenítésére, illetve ezen döntés figyelembe vételére a közlekedési igazgatási eljárásban, az a jogbiztonságot jelentősen veszélyeztetné, a hamis, megtévesztő, valótlan nyilatkozatot tevő járművezetők miatt.

3.) Az indítványozó a **284/2018. (XI. 21.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdése és (2) bekezdésének a) pontja** megsemmisítését is kéri, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint a KAV, mint nonprofit társaság jogosult közigazgatási döntéseket meghozni, amely döntéseknek a felülvizsgálatára egyrésztől más közigazgatási szerv nem jogosult, másrésztől azzal szemben az ügyfélnek semmilyen érdemi jogorvoslatra nincs lehetősége. Ezzel azonban súlyosan sérül az ügyfél Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdés rendelkezésében biztosított jogorvoslathoz való joga.

A KAV eljárásával kapcsolatban mindenképp előttről rögzítjük, hogy a közúti járművezetői képzés és vizsgáztatás, valamint a közúti közlekedési szakemberek képzése és vizsgáztatása és a kapcsolódó szakértői feladatok ellátásának rendszere és folyamata jellegét tekintve – figyelemmel más területek, mint pl. az OKJ képzés hasonló vizsgáztatási feladataira, vagy akár a járművezetői jogosultság megszerzése tekintetében a Magyar Vöröskereszt által szervezett elsősegélynyújtási ismeretek vizsgára – alapvetően szakértői jellegű tevékenység, a közigazgatási hatósági eljárásrendbe nehezen illeszthető tevékenység, hasonlóan a járművezetők utánképzéséhez és pályaalkalmassági vizsgálatához. Erre figyelemmel került sor ezen, a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 18. § (8) bekezdése szerinti vizsgáztatási tevékenységek tekintetében a feladat ellátására a KAV kijelölésére, amely tevékenységét – szemben az indítványban foglaltakkal – nem közigazgatási hatósági hatáskörben látja el, így a közigazgatási jogorvoslati jog sérelme sem értelmezhető a tevékenysége tekintetében.

Az Alkotmánybíróság már számos határozatában foglalkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog tartalmával, azonban ezen jog a hatósági, bírósági eljárások tekintetében érvényesülő jog. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerint *„mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”* Ezen jog megítélésünk szerint jelen, az indítvánnyal érintett ügy tekintetében sem sérült, figyelemmel arra, hogy a közlekedési igazgatási eljárásban kétfokú közigazgatási eljárás lefolytatására került sor, valamint a közigazgatási per mint jogorvoslati lehetőség is igénybe vehető volt az indítványozó részéről, amely lehetőséggel élt is.

Megítélésünk szerint tehát a KAV vizsga érvénytelenítését kimondó döntése alapján a közlekedésigazgatási hatósági eljárásban hozott döntés elleni jogorvoslatban támadható a döntés jogszerűsége, így a közlekedési igazgatási hatóság döntése alapjául szolgáló tények – amelyben a KAV vizsgát érvénytelenítő döntésének alapjául szolgáló tények is beletartozhatnak – vitathatóak és cáfolhatók a közlekedésigazgatási hatósági eljárásban hozott döntés ellen indított jogorvoslati eljárásban, amelyre tekintettel megítélésünk szerint hatályos **jogsabályi rendelkezések értelmében a jogorvoslat lehetősége erre tekintettel is biztosított az ügyfelek részére.**

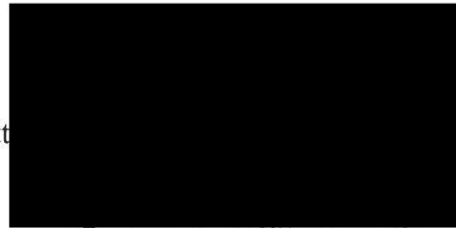
Azon kérdés, hogy a fennálló tényeket a konkrét ügy tekintetében az eljáró hatóság vagy bíróság miként veszi figyelembe, miként értékeli, olyan jogalkalmazói kérdés, amelynek vizsgálata megítélésünk szerint nem tartozik az indítvánnyal érintett jogszabályi rendelkezések alaptörvény-ellenessége vizsgálatának körébe.

4.) Összefoglalva a fentiekben rögzítetteket, álláspontunk szerint az indítványban megjelölt jogszabályi rendelkezések – a fentiekben bemutatottak alapján – nem ütköznek az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt rendelkezésbe, azok nem sértik a jogorvoslathoz való jogot.

Kérjük tájékoztatásunk szíves elfogadását!

Budapest, 2021. április 26.

Tisztelettel

Dr. Mosóczi László

